

just den at gøre det muligt, at samtlige Erhvervs Repræsentanter, Industris, Handels, Landbrugs og Skibsfarts, enes om, at Tonnagen anvendes paa den for Landets Tarv bedst mulige Maade, idet Fællesudvalget drøfter, hvilke Varer Landet mest har Brug for, og gør det til Pligt for Tonnagen at føre disse igennem. Der kan selvfølgelig i et saadant Udvalg opstaa Tvivl om, hvad der er det vigtigste, og jeg tænker, Erhvervene kan have forskellig Mening derom; men hvis der opstaaer Brydninger af nogen Art, kan disse komme frem for Regeringen, hvorved denne kan medvirke til, at den samfundsmæssige Fællesnævner for alle Erhvervene bliver uddraget. Det er altsaa ikke rigtigt, at Rederne her i Landet nu suverænt, ganske uafhængigt, fører igennem, hvad de selv vil.

Men dernæst kan det dog ikke være det ærede Medlem ubekendt — det maa jeg lige nævne, skønt det berører Forhold, som det ikke er synderlig oportunt at tale meget om her i Tinget —, at ingen af de neutrale Skibsfarter har suveræn Bestemmelsesret, men at andre Magter, som er stærkere, bestemmer over dem, for saa vidt som de ikke vil udlevere deres Varer, deres Driftsmidler, Kul f. Eks., medmindre Skibene foretager visse Farter. Suveræniteten er altsaa i høj Grad begrænset af Forhold, som vi desværre er ganske ude af Stand til at raade over. Dette burde dog ogsaa tages i Betragtning, og man burde ved Bedømmelsen af Spørgsmaalet om Regeringens Indskriden under de nuværende Forhold forstaa de Komplikationer og Vanskeligheder, der kunde fremkomme ved, at Skibsfarten dirigeredes af Bestemmelser fra Staten, som mødtes af en anden Stats Bestemmelser. Det ærede Medlem synes i høj Grad at have været „fraværende“ ved sine Overvejelser af disse meget alvorlige og truende Forhold. Jeg tillader mig endvidere at pege paa Betænelighederne ved Statsledelse eller -direktion af Skibe, naar en Ordre fra Statens Side maaske vilde betyde Skibets Undergang og Mænds Forlis. Det er Betæneligheder, som jeg synes man maa nævne her. Jeg synes, det ærede Medlem saa saa ganske bort derfra, at jeg kun kan beklage, at han har villet holde en Tale, som saa lidt tog Hensyn til de virkelige Forhold i Verden for Øjeblikket.

Det ærede Medlem nævnede de nuværende Fragtsatser og sagde: 150 Kr. pr. Ton koster det at føre Kul hjem, og 3

Millioner Tons bruger vi om Aaret, altsaa betyder Stigningen saa og saa meget; og idet det ærede Medlem saaledes multiplicerer Fragtsatsforhøjelsen med 3 Millioner, faar han til Facit et ganske eksorbitant Tal. Det ærede Medlem føjede ganske vist hertil en Bemærkning om, at man maaske vilde smile heraf og kalde det overdrevent, da vi jo ikke fik disse Kul. Ja, hvis det ærede Medlem vil kaste et Blik paa Tilførselen søværts af Kul og se, hvor meget det er, vi faar, vil han forstaa, at det ikke er i Stand til at virke med de Beløb, som det ærede Medlem nævnede. Det er jo en af de store Vanskeligheder og Farer, som i Øjeblikket truer vort Samfund, at vi næsten ingen Kul kan faa, at vor Indførsel, som burde udgøre den Mængde, som det ærede Medlem anførte, eller for at sige det saaledes, som det plejer at anføres, 300,000 Tons om Maaneden, ikke er meget over $\frac{1}{3}$ deraf og i Løbet af nogle Maaneder har medført en manco for hver Maaned paa $\frac{2}{3}$ af det Kvantum, vi egentlig skulde have. Man bør have dette i Erindring, naar man ser paa de Vanskeligheder, som nu melder sig i vort Samfund, og naar vi nu søger at udnytte de indenlandske Brændselsmaterialier til deres yderste Ydeevne.

Men det ærede Medlem burde, naar han talte om de høje Fragter, ikke blot have tilføjet, som han gjorde, at de altsaa ikke virkede paa det Kvantum, som han nævnede, men han burde ogsaa have tilføjet: Hvad er det, som for Øjeblikket forøger Fragterne? Er det en suveræn Villie hos Rederne til at fordyre Varen, eller er det et andet Forhold? Det ærede Medlem kunde jo blot have henvendt sig til sit Partis Ordfører i disse Spørgsmaal, som er Formand for Krigsforsikringen og ved, hvilke Assurancepræmier det er nødvendigt for Øjeblikket at paalægge Skibsfarten for overhovedet at paatage sig Forsikring af Fragter i denne Fart. Det Tal, det ærede Medlem nævnede, 70 Kr. overfor 150 Kr., vilde det ærede Medlem bedst kunne faa berigtiget ved at henvende sig til det ærede Medlem, som er Ordfører for hans Parti; han vilde da erfare, at Assurancen snarere andrager 120 Kr. end 70. Det ærede Medlems Parti-ordfører har opgivet mig dette Tal. Hvis det ærede Medlem fra de 150 Kr. vil drage 120, vil han se, hvad det er, der fordyrer Farten over Vandene i saa høj Grad. De Forhold, hvorunder Skibsfarten virker